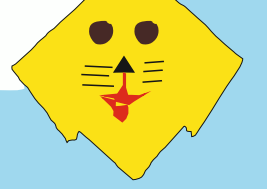

तरंग

नोव्हेंबर २०२५ | अंक दुसरा | खासगी वितरणासाठी | पाने १२

नमस्कार,

प्रोएक्शन फाउंडेशनच्या जनता वसाहत प्रकल्पातर्फे प्रकाशित होणाऱ्या “तरंग” च्या दुसऱ्या अंकाचे आपले हार्दिक स्वागत!

पहिल्या अंकाला मिळालेल्या मुलांच्या उत्स्फूर्त प्रतिसादाने आमचे मनोबल अनेक पटींनी वाढले. आपल्या स्वतःच्या कलाकृती छापून येत आहेत, त्या इतर मुलांपर्यंत पोहोचत आहेत-याचा आनंद त्यांच्या डोळ्यांत आम्हाला स्पष्ट दिसला. लिहिण्यात, रंगवण्यात आणि सर्जनशीलतेच्या प्रत्येक छोट्या प्रयत्नात मुलांनी दाखवलेली कल्पकता आमच्यासाठी प्रेरणादायी ठरली आहे.

गेल्या काही महिन्यांतील मुलांच्या लेखन व चित्रकृतींचे संकलन करून हा दुसरा अंक तयार केला आहे. या अंकाद्वारे मुलांची संवेदनशीलता, निरीक्षणशक्ती आणि त्यांच्या भोवतालच्या जगाकडे पाहण्याची नजर अधिक व्यापक वाचकवर्गापर्यंत पोहोचेल, याचा आम्हाला आनंद आहे.

आगामी काळात “तरंग” च्या निर्मिती प्रक्रियेत-अंकाची रचना, मांडणी, डिझाईन-या सर्व बाबींमध्ये सुद्धा मुलांचा सक्रिय सहभाग वाढवण्याचे आमचे प्रयत्न असतील. मुलांनी स्वतःचा आवाज स्वतः घडवावा, स्वतःची दुनिया स्वतः रंगवावी-हेच तरंग मागील मुख्य स्वप्न.

आपणही हा अंक वाचताना मुलांच्या सृजनशील प्रवासातील छोट्या-मोठ्या तरंगांना नक्की साथ द्याल, अशी अपेक्षा.

धन्यवाद,

डॉ. अदिती करंदीकर.

डायरेक्टर, प्रोएक्शन फाउंडेशन.

Name- AZAM SHAIKH

Std.-5th

School Name- SS Agarwal School

The Eagle and The Woodcutter

A woodcutter once found an eagle caught in a trap stuck by the eagle's majesty and beauty, he set it free sometime later, as the woodcutter sat on one of the rocks at the top of steep hill eating his lunch, the eagle swooped down like a bolt from the blue and flew off with his hat. The woodcutter got onto his feet and chased the bird downhill. Just then, the rocks where he had been sitting, gave way with a deafening voice.

Little did he know, it was the same eagle who had repaid his favour.

MORAL - ~~KIND~~ KINDNESS IS USUALLY REWARDED.

किशन दत्त शास्त्री

TOPIC

Date :
Page No.

मुलांचे नाव :- मंथन कृष्णा भुवड
आंबेचे नाव :- सिताराम गावडे म.न.पा.शाळा
इयत्ता :- पुर्वी

मी प्रधानमंत्री आला तर दोस्त आडे
ठंड करीन. गरीबाना जेवण वारीन. व त्यांना
घर देईन. त्यांना मदत करीन. मी खुप
आडे लावीन. ज्या गावामध्ये आढा व
दवाखाना नसतील. तिथे आढा व दवाखाना
बांधून देईली. मी शस्त्र माणसाना मदत
करेन. मी कुणी आडे तोडलीन त्यांना
जेल मध्ये टाकीन तसेच बायलांना शिक्षण
योजना तयार करीन मक्द बोळून मी
आपले वाद बोळी. प्रमाणे पुन करीन

धन्यवाद.....

TOPIC

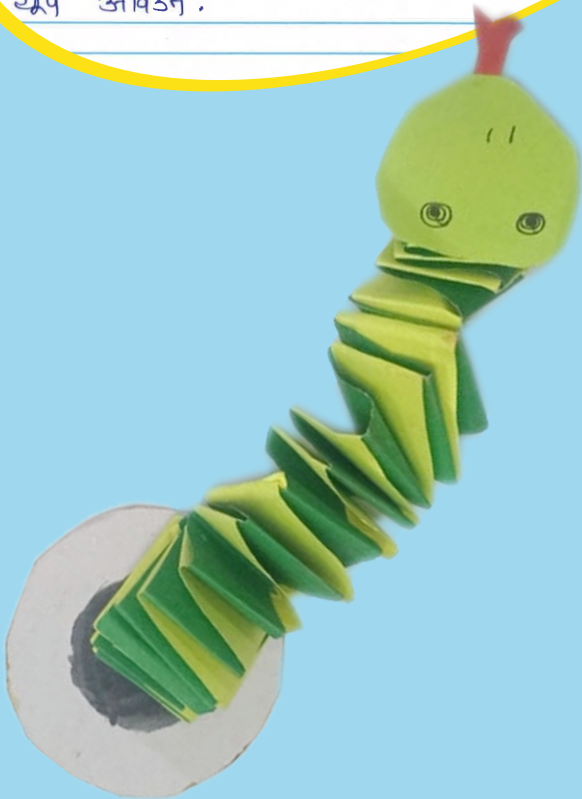
Date :
Page No.

नाव : रिशा गणेश माते
इयत्ता : ५वी
शाळेचे नाव : सिताराम नारायण गावडे

निबंध
माझी शाळा

माझी शाळा खूप भारी आहे. माझी शाळा खूप मोठी आहे. माझ्या शाळेच्या इमारतीचा रंग निळा आहे. शाळा खूप छान व स्वच्छ आहे. शाळेने फुलांची झाडे पण आहे. माझ्या शिबिरचे नाव भाग्यश्री मैडम आहे. शाळेतील सर्व शिक्षक खूप छान शिक्षकतात व आमची काळजी पण घेतात. शाळेचे नाव म.न.पा शाळा असे आहे. शाळेच्या मागे मोठे मैदान आहे. मी व माझे मित्र मैदानावर वेगवेगळे खेळ खेळतो. माझी शाळा गली ते रेल्वी पर्यंत आहे. प्रत्येक वर्गाच्या दोन तुकड्या आहेत. शाळेला स्मार्ट बोर्डवरून शिक्षकतात. मला माझी शाळा खूप आवडते.

TOPIC

Date :
Page

मुलांचे नाव : शुक्ला प्रदीप मसलखांब
इयत्ता : ५वी
शाळेचे नाव : सिताराम नारायण गावडे

* जनता वसाहतमध्ये येणाऱ्या अडचणी *

जनता वसाहत ही फार मोठी वस्ती आहे. तो डोंगरी विभाग आहे. वर चढल्यासाठी पायऱ्या आहेत. या वस्तीमध्ये काही घरे पत्र्यांची तर विटांची बुटकी घरे आहेत. तर काही घरे उंच उबल्य मुजली गच्छी असलेली आहेत. काहींच्या घरामध्ये स्वतःचे शौचालय आहेत तर काहींच्या घरामध्ये शौचालयाची सोय नाही. ते सार्वजनिक शौचालय मध्ये जातात. येथे वर येण्यासाठी वाहनांची सोय नाही. ज्यांच्याघडे इलेक्टर आहेत ते वर येऊन येतात. येथे बस व रिक्शा वर येत नाही. चासतच यावे लागते. आजारी व्यक्ती व गरीब स्त्रियांना याचा फार त्रास होतो. येथे एमजनसी कार्ड करव्यासाठी फोनला रज नसते. फोन करव्यासाठी बाहेर यावे लागते. नेटवर्कचे प्रोब्लेम येतात. पाइप पडल्यास वेळची फेचर। सर्व खात्री वाहून येतो. घरामध्ये सुद्धा जातो. घरामध्ये साइन राहते. मुलांना खेळण्यासाठी जागा नाही. शाळेत जाण्यासाठी खूप लांबपयचा चासत यावे लागते. जवळपास चांगली शाळा नाही. महिला व पुरुषांना जवळपास कामाची सोय नाही. काही वेगळे खावेसे वाटल्यास जवळ राहिल नाहीत. दुडाने नाहीत. बँक ची मरुमची सोय नाही. खूप काही सोयव्यसारखे आहे. पण मी माझे म्हणणे आता इथेच थांबवते.

BRILLIANT

Page No.

शाळेचे नाव : कृपिय मनमंजु अंकुबाकर
शाळा : सिताराम गावडे म.न.पा. शाळा
इयत्ता : ६वी

शक्ती पेक्षा युक्ती मोठी.

पूक रामपूर गाव होते. त्या गावाच्या बाजूला पूक जंगल होते. त्या जंगलात वाघ, सिंह, हत्ती व इतर प्राणी राहत होते. पूक दिवशी कोव्हाला राजू नावाचा मुलगा दिसला. कोव्हा राजूच्या समोर गेला व त्याला विचारले की 'येथे का आलास?' तो म्हणाला, 'आरे मला लाकूड विक्रीचे होते. तुला माहित नाही का?' या जंगलात कोव्हा आहे. तो मुलगा म्हणाला असेल त्या माझ्या माजीची मदत करायची होती. माझ्या आजोला लाकूड विक्रीला जायचे होते. कोव्हा म्हणाला आता तू येथून जाऊ शकणार नाही. आता मी तुला खाडून टाकणार. राजू खूप धाडला होता. राजू त्या पूक युक्ती सुचवी तो म्हणाला तुझ्या जास्त शक्ती आहे की माझ्यात कोव्हा म्हणाला 'हो! हा माझ्यात खूप शक्ती आहे. राजू म्हणाला तू सिंहा सोबत युद्ध करू शकतो. कोव्हा म्हणाला हो... मी सिंहा सोबत युद्ध करू शकतो. राजू म्हणाला तू जा सिंहा बरोबर युद्ध करायला. कोव्हा व सिंह यांच्यामध्ये जोरदार युद्ध सुरू झाले. मागे राजू ने त्याचा फायदा घेऊन तेथून पळून गेला.

TOPIC _____

नाव : अरोही दिनेश घाणेकर
इयत्ता :- ४थी
शाळेचे नाव :- कल्पना चावला इंग्लिश मडियम स्कूल

माझी शाका

शाकेत आहे शिस्त मोठी गंभीर
शाका विद्येच मंदिर ॥

शाका झाली नियमित, सुरू
वर्गात आले हुशार, प्रेमक गुण ॥

शाकेच्या बागेत सुंदर फुले
शाकेत जमतात सारी मुले ॥

स्वस्थ मूला रूप आवडते शाका
ती लावते आम्हाला लका ॥

नाव - अदित्य घनश्याम दिवते
इथत्ता - पुर्वी
शाळेचे नाव - न्यू इंगलिश स्कुल
बमणबाग

मी सैनिक झालो तर

सैनिक बनणे म्हणजे केवळ गाववेश घालणे किंवा बंदूक बाळगणे नव्हे. ते अतुट समर्पण आणि त्यागाने देशाचे सेवा करण्याची वचनबद्धता दर्शवते. जर मला सैनिक बनावचे असेल तर मी हथियार जबाबदारी आणि समाज खोल प्रभावाने भरलेल्या जीवनाची कल्पना करतो, स्व सर्वप्रथम सैनिक होण्याचा निर्णय माझ्या देशाचे आणि तेथील लोकांचे रक्षण आणि रक्षण करण्याच्या खोलकर बसलेल्या इच्छेतून होते सैनिकामध्ये होय आणि निःस्वार्थपणे त्याचा समुपवेश होतो इतरांचे कल्याण त्यांचा स्वतःच्या आघा ठेवतात एक सैनिक था नात्याने. मी ही मूल्ये मनापासून आत्मस्थान करणे, कारण मी केलेले प्रत्येक कृती माझ्या सहकारी नागरीकांच्या सुरक्षित हातभार लावते. शिवाय सैनिक होण्यासाठी कठोर प्रशिक्षण आणि शिस्त लागते

भारत माता की जय....!

नाव :- सोहम निवेश पवार
इथत्ता :- पुर्वी
शाळा :- सिताराम गावडे मनपा शाळा

पाऊस

आला आला वादकवारा
घेऊन संगे पाऊसघारा

पाऊस पाऊस शेक्या
घारा मिठीत पकड्या ।

पाण्यात खूप नाचूया
भिजून चिंबे होऊ या ।

वाश असा वेगात पकतो
पाऊस आमूचा घेऊनजातो ।

पकडून ठेवू या वाऱ्याला
पुन्हा आणूया पावसाळा

अरे हा लपून बसला कुठे ?
गेला वाटत आपल्या वाटे ।

नाव - आदित्य धनश्याम दिवते
इथला - पुर्वी
शाळेचे नाव - न्यू इंगलिश स्कुल
बसणबाग

मी सैनिक झालो तर

सैनिक बनणे म्हणजे केवळ ठाणवेश घालणे किंवा बंदूक बाळगणे नव्हे. ते अतुट समर्पण आणि त्यागाने देशाचे सेवा करण्याची वचनबद्धता दर्शवते. जर मला सैनिक बनावचे असेल तर मी ह्येथ .जबाबदारी आणि समाज खोल प्रभावाने भरलेल्या जीवनाची कल्पना करतो, स्व सर्वप्रथम सैनिक होण्याचा निर्णय माझ्या देशाचे आणि तेथील लोकांचे रक्षण आणि रक्षण करण्याचा खोलकर बसलेल्या इच्छेतून होतो सैनिकामध्ये दैर्घ्य आणि निःस्वार्थपणाचा समावेश होतो इतरांचे कल्याण त्यांचा स्वतःच्या आधी ठेवतात एक सैनिक था नाट्याने. मी ही मूल्ये मनापासून आत्मस्थान करणे, कारण मी केलेले प्रत्येक कृती माझ्या सहकारी नागरिकांच्या सुरक्षित हातभर लावते. शिवाय सैनिक होण्यासाठी कठोर प्रशिक्षण आणि शिस्त लागते

भारत माता की जय!

नाव - आश्रवा सरफराज अनमारी
वयला - 6वी
शाळेचे नाव - अंजुमने फैजुल इस्लाम उरदू स्कूल

लालची कुत्ता

एक कुत्ता जो बहुत लालची,
भगा चला लेकर रोटी।
पड़ी रास्ते में उसके डक,
नहीं बहती जो थी छोटी।

जाने को उस पार लही के,
रखा था पतला पट्टा।
सँभल-सँभलकर चलना पड़ता,
वश्ना था घुस खतरा।

पानी में देखा उस कुत्ते ने,
अपना ही साया जो बनका।
उसके मुँह में भी थी रोटी,
हील पड़ी मोटी-मोटी।

कैसे रोटी उसकी पाँऊ,
उसका हिस्सा भी चाहिए।
भौंका बीच लालच में,
रोटी गिर पड़ी पानी में।

• Khhidakise Dekha To Gali Me Koe
Nahi Tha Khhidaki se Dekha To Gali
Me Koe Nahi Tha Gali Me Jo Kor Dekha
To Khidaki For Koe Nahi Tha

• कोई शक तो कभी झुकना नहीं जिरंगी में
किसी के आगे झुकना नहीं कोई शक
तो कभी झुकना नहीं जिरंगी में किसी के आगे
झुकना नहीं नीस पूरी पूरी हो ना हो
मेहनत करने से कुछ हो मोहना नहीं

नाव - अरुण पासलकर
वयला - 6वी
शाळेचे नाव - राजीव गांधी स्कूल

आमाळाची आम्ही लेकरे

आमाळाची आम्ही लेकरे
काळी माती माडि
जान वेगळी नाही आम्हा
धम वेगळा नाही.

क्रमशेच्या तिरावरी ती
कष्टकऱ्यांची आम्ही वस्ती
नाव वेगळे नाही आम्हा
गाव वेगळे नाही.

दुर्मान आम्हा एकच ठावे
घास गाळजी कास करवे
कम वेगळा नाही आम्हा
माण वेगळा नाही.

माफूसकीचे असंग नाने
आम्ही असुवे आणविते
पंथ वेगळा नाही आम्हा
संत वेगळा नाही.

कोटी कोटी हे बहुकट बाहू, जगन्नाथ रथ ओढणी नेस
आस वेगळी नाही आम्हा, ध्यास वेगळा नाही.

नाव :- ज्ञेया वसुध गायकवाड
 इयता : 6वी
 शाळेचे नाव :- म्हा.म.न.पा. शाळा क.पुजी

*** दिसते तसे नमते ***

एक होता कोल्हा, तो एकदा फिरत-फिरत मका गावात आला. त्याला तेथील कुऱ्यांनी पाहिले. ते जेजोरात भुंकरू लागले. कोल्हा खुपचाबक्या तो मका धोब्याच्या घरात धुसला.

धावता-धावता तो मका पिंपात पडला. त्या पिंपात नीळ ओतलेले पाणी होते कोल्हा पूर्ण निल्या वंग्या झाला. तो तिथून कसाबसा बाहेर पडला आणि मका जंगलात पळून गेला. जंगलात त्याला इतर प्राण्यांनी पाहिले ते प्राणी कोल्ह्यास धावले. कोल्हा मात्र लवळ लबाड होता. तो त्यांना म्हणाला, "मला देवाने पाठवले आहे. मी आता लुमचाराना आहे." मग वगळ्या प्राण्यांनी एक सभ्या घेतली.

निळा कोल्हा मेटित बसला. इतक्यात गंमत झाली. दुसऱ्या मक कोलेकुई मकू अली. निळा कोल्हा ओरडू लागला. अरे! हातर त्याचा कोल्हा आहे. सगळ्यांना कोल्ह्याचे खरे रूप कळाले. सवाधाने मक स्वकाली फोडली. कोल्हा धाबबत गेला.

तात्पर्य :- जो खेदि मेट दाखवतो, त्याची हमखास फजिती होते.

नाव :- ज्ञेया ओझाळ
 इयता :- ६-वी
 शाळेचे नाव :- रेनुका स्वरूप विद्यालय

एका शिकारीची व दोन पौपट्या पित्तांची गोष्ट

एक शिकारी भटकंती करतानाही जंगलात डोळा देला, पण त्याला काही भटकंती झालेली नाही. मग तो बाका जंगलात टोका पर्यंत पोहचला, मग तो खूप दिसला. तो एका झाडाच्या खाली बसला. त्याच्या समोरून दोन पौपट्या पित्त दिसली. तो गप्प बसून बसला. तो त्या दोन पित्तांना पकडला, पण त्याच्या अमुक ठावून निसटला. मग तो त्यांच्या पित्तांना धरी घेऊन गेला. त्याने त्यांना ठेवले, तो आराम घेऊन बसला. आणि तो त्या पित्तांना बोलायला शिकवत होता. पण त्याला काही बोलायला येत नव्हते. शिकार्याला त्या पौपट्या पित्तांच्या तळा लागला, मग त्या क्ले पित्तांच्या समोरून राता धोड्यावरून स्नास्वरी करत होता. मग त्या पौपट्या पित्तांना पाहिले. अचानक त्या पित्तांना काय झालं काय माहित तो त्या राज्याला बपावून बोवू लागला. आणि असे उभेक त्या शिकार्याला म्हणाला. की मला कळाला. तो म्हणाला मलाक गटेर कोणी तरी आले होते. पटकन त्यापुढे धावून गेला त्याला समजला मलाक मला आणि त्या शिकार्या मला पित्तांना पाहिले माहित नव्हते. मग मनात बोवू लागला हा पौपट्या पित्त कोणाचा आहे तेव्हा राजा आरडा जोरडा करू लागला आणि तेव्हाच आदून शिकारी आला सगळी आश्चर्य चकित झाला होता, की या पित्तांना बोवला येऊ लागला. आणि शिकारी म्हणाला की राजा पुन्हा शिकते कोणत्या आम्ही-तर राजा म्हणाला ते सोड शिकारी हा पित्त कसा बोवला ते मला पण नाही माहित. मी त्याला मलाच पणून बोलायला शिकवत ते पण त्याला काही बोलायला येत नव्हते, मग मी म्हणून आद जाऊन बसलो. शिकारी म्हणजे जेजोरात ते पण त्याला पित्त देतो मला शिकारी म्हणाला मी पुन्हा उठला मक दूर रा पौपट्या पित्त आदून देतो. मग पुन्हा त्याला कसली बोलायला शिकवा

नाव :- शर्मा रत्न गायकवाड

नाव :- प्रांजल अमित पकरे
इयत्ता :- मुवी

मला पडलेले एक स्वप्न

मी दुपारी झोपले होते. मला एक स्वप्न पडले. स्वप्नात पाहिले की मी चक्कं त्याचाहीशू आले आहे. माझ्याकडे एक केस आली होती. त्या केसमध्ये दोन मुलं आणि त्यांचे म्हणारे आई-वडिल आले होते. ती दोन मुलं म्हणत होती, "आम्हाला या आई-वडिलांना सोभाळ्याचा त्रास आहे. त्यावर मी त्यांना निर्णय सांगितला. दुसऱ्या दिवशी पुन्हा एक केस आली. त्यात खुद्दा होत मुलं आणि त्यांचे आई-वडिल आले. पण या वेळेस ती दोन मुलं म्हणत होती, "आम्हाला आमच्या आई-वडिलांना सोभाळ्याचा त्रास आहे." तेव्हात छोटी मुलगा म्हणाला, "नाह, मी यांना सोभाळणार आई-बाबा माझ्याकडे आरिल. शरतील.

मी मनातल्या मनात विचार केला, "अजूनही या म्हणत आई-वडिलांना सोभाळणारी मुलं आहेत." मी निर्णय सांगितला इतक्यात माझ्या आईने मला सोपित उचलले.

Swami
Velkananda
Ji

TOPIC

Date :
Page No.

छात्राचे नाव :- पूर्वा दत्त गायकवाड
शाळेचे नाव :- रेगुळा स्वरूप
इयत्ता :- ७वी

* कविता *

एकदा तू बाप्पा रे,
वरुंड तुझे नाव रे !

तू आहे बुद्धिचा दाता रे,
सर्वात चतुर तू आहे रे !

दुसरी आहे गंमत न्याही,
तुझी माझी दोस्ती भारी !

* धन्यवाद *

नाव:- अफीफा सफराज अहमद

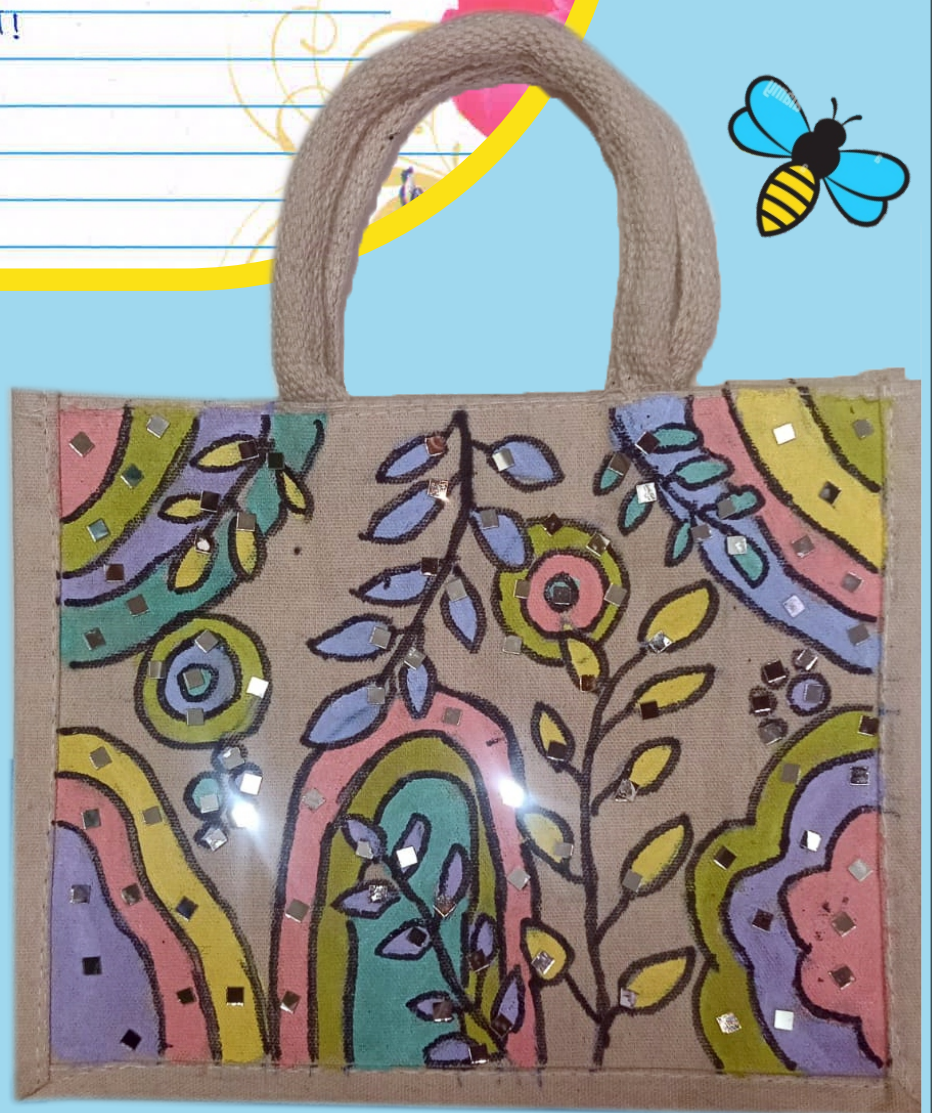
इयत्ता:- 4th

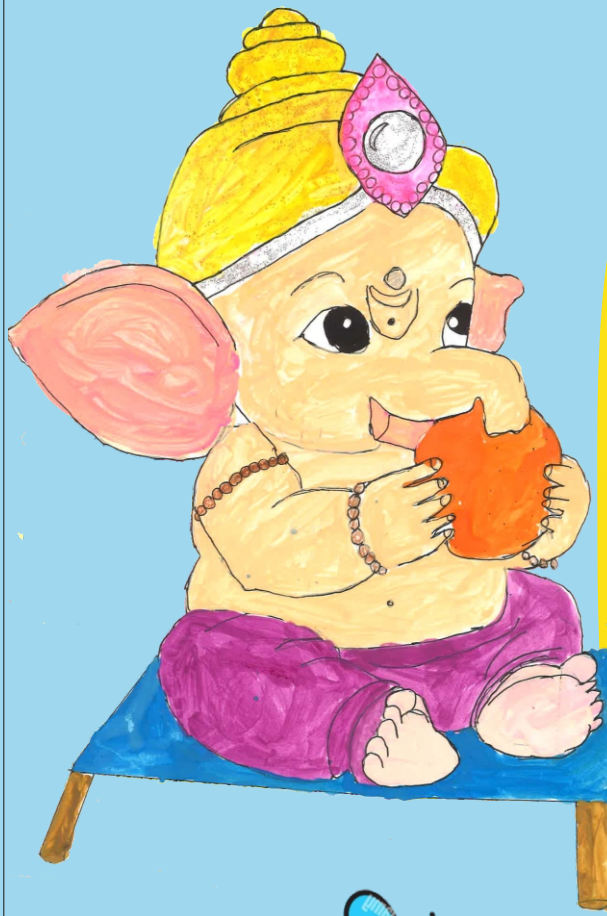
शेकेचे नाव:- अंजुमने फैजुल इस्लाम उर्वर स्कूल

बारहसिंगा

एक सुंदर वन में एक बारहसिंगा रहता था वह जवान और मोटा बाला था एक दिन घुमते-घुमते वह बहुत दूर निकल गया दोपहर का समय था धूप बहुत तेज थी वह पानी की खोज में इधर-उधर घूम रहा था इतने में उसको एक तालाब दिख गया उसने पानी पिया उसकी नजर अपनी परछाई पर पड़ी जो तालाब के पानी में साफ दिखाई दे रही थी वह सोचने लगा मैं कितना खूबसूरत हूँ मुझे जैसा सुंदर जानवर और जंगल में कोई नहीं होगा इन सींगों ने मेरी शोभा बढ़ाई है कितने खूबसूरत हैं मेरे सींग! नोकदार और मजबूत हैं सुंदर तो वे हैं ही साथ ही मेरी रक्षा भी कर सकते हैं उस दिन मैंने एक जानवर की पछाड़ दिया था ऐसे सुंदर सींग नीलगाय के भी नहीं होते!

नाव - मनस्वी सचिन मस्के
इयत्ता - ५वी
शाळेचे नाव - न.म. वि. मुलींची प्रशाला

माझा आवडता खेळाडू
विशट कोल्ही

विशट कोल्ही हा एक भारतीय आंतर राष्ट्रीय क्रिकेट पटू आहे. भारतातील अव्वल खेळाडू मध्ये त्याची गणना होते. २०१७ मध्ये त्याची भारतीय क्रिकेट संघाच्या कर्णधारपदी नियुक्ती झाली. त्याला 'द रन मशीन' म्हणून ही आकस्वले जाते. विशट कोल्हीचा जन्म ४ नोव्हेंबर रोजी दिल्लीत एका पंजाबी कुटुंबात झाला त्याचे वडिल प्रेमकोल्ही हे व्यवसायाने फौजदारी वकील होते. आणि त्यांची आई सरीज कोल्ही एक गृहिणी आहे. वयाच्या अवघ्या ११ व्या वर्षी त्यांना पारिचम दिल्ली क्रिकेट अकादमी मध्ये दाखल करण्यात आले. त्यांना बाजीव कुमार शर्मा यांच्याकडून क्रिकेटचे प्रशिक्षण घेतले. विशट कोल्ही हा उजव्या हाताचा अव्वल फकी असलेला फलंदाज असून उजव्या हाताचे मध्यम गोलंदाजीही करतो. त्याच्या आवडता शॉर्ट कट्टर ड्राइव आहे. विशट कोल्ही उत्कटतेचे आणि समर्पणाचे प्रतीक आहे. ती तरुणांसाठी प्रेरणास्त्रोत आहे. ती एक ख्रिस्तप्रिय फलंदाज आणि थंडरवी कर्णधार आहे.

नाव - शांखा धाठोकर
इयत्ता - ६वी
शाळेचे नाव :- कल्पना चावला स्कूल

My Mother

My mother name is Diksha Ghanekar. She is important for me! Her favourite colour is Red and Black. Her birthday on 24 January. She wake up early in the morning for me and all she make tiffin in early morning. She completed my all wishes. Whenever problem in study she helps me. If I want to eat junk food for eg icecream, pizza, samosa she scolds me first and then she gives me that food which I like. On my birthday she makes my favourite food, and also she buy a new dress for me on my birthday and also gives me a gift. She teaches me all good habits and new things. She dose all work in house. I am only I am only I say bappa always bless you. I am very thankfull to bappa that you gave me such a good and lovely mother.

Name - 8 Anya Arun Pawar
School - 8 N.M.V girls school
Std - 8 Bth

one day the Queen, was taking a walk
in her garden when she found
a big, beautiful golden Feather
Then she met a little man. He said,
" If you give me that Feather,
I will give you three big diamonds.
" sorry! " said the Queen.
Then she met an old woman. The old
woman said,
If you give me that feather,
I will give you a necklace of
Twenty-one pearls.
" Sorry said the Queen.
Then she met the King. The King
said " If you give me that feather,
I will give you ninety-nine
gold coins " sorry! " said
the Queen.
Then she met the little prince. He said
" oh Mamma what a bright
beautiful Feather! " Take it,
my dear, " said the Queen
keep it safe.

ProAction Foundation:

Shantai, Plot No 12, SR No 30/31,
New Nurses Town Co-Operative Housing Society,
Pune Satara Road, Dhankawadi, Pune 411043.

Janta Vasahat Project office:

ProAction Foundation
Lane no 76, Near Ram Mandir,
Janta vasahat, Parvati, Pune.